

III. ŽIVOT BEZ ROZJÍMÁNÍ

Písmo svaté: » Bratři, vy jste byli povoláni ke svobodě. Ta svoboda však nesmí být záminkou, abyste se vraceli k prosazování sebe. Spíše si navzájem posluhujte láskou. Celý Zákon totiž ve své plnosti je obsažen v jediné větě: Miluj svého bližního jako sebe. Jestliže se však mezi sebou koušete a požíráte, dejte pozor, abyste jeden druhého nepohltili!

Chci říci toto: Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Tělo totiž touží proti duchu, a duch zase proti tělu. Mezi nimi je vzájemný odpor, takže neděláte, co byste chtěli. Jestliže se však necháváte vést Duchem, nejste už pod Zákonem.

K jakým skutkům vede tělo, je všeobecně známo. Je to: smilstvo, nečistota, chlípnost, modloslužba, čarodějnictví, nepřátelství, sváry, žárlivost, hněvy, ctižádost, nesvornost, stranictví, závist, opilství, hýření a jiné takové věci. Řekl jsem vám to už dříve a říkám to ještě jednou: lidé, kteří takovéto věci dělají, nebudou mít podíl v Božím království. Ale ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost. Proti takovým věcem se nestaví žádný zákon. Ti, kdo náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali svoje tělo i s jeho vášněmi a žádostmi. Protože Duch je naším životem, podle Ducha také jednejme!" « (Gal 5, 5 – 25)

Katechismus: » Modlitba je dar milosti a rozhodná odpověď z naší strany. Vždy předpokládá úsilí. Velcí mužové modlitby Starého zákona před Kristem, stejně jako Matka Boží a s ní světcí, nás učí, že modlitba je boj. Proti komu? Proti nám samým, proti prohnanosti pokušitele, který dělá vše, aby člověka od modlitby, od spojení s Bohem odvrátil. Člověk se modlí, jak žije, protože žije, jak se modlí. Jestliže nechce denně jednat podle Kristova ducha, nemůže se ani denně modlit v jeho jménu. „Duchovní boj“ křesťanova nového života je neoddelitelný od boje o modlitbu.. « (čl. 2725 KKC).

Text k prohloubení meditace:

Kdo nerozjímá, nerozvažuje a nekontempluje, není pokorný a nemá víru. Vlastní svědomí mu uniká, někdy se otáčí Bohu zády, má zmatenou mysl, slabou vůli, prázdného ducha, žije špatně. Jeho životním prostředím je průměrnost. Myslí nemoudře, hovoří neuváženě a koná buď líně, nebo kvapně, každopádně vždy bez správného úmyslu. Povinnost, Boží vůle, poslušnost, řád, dochvilnost – nikdo neví, kdy se doma nacházejí. Trpělivost, osvědčená ctnost a naděje jsou spícími Růženkami v srdci člověka, který nerozjímá. Světlo víry je zhaslé. Nadpřirozeno nejprve nevidí, pak na ně nemyslí, čili v ně už nevěří.

Ze začátku, když člověk opomíjí rozjímání, jde kupředu pouze setrvačností. Následně pak kráčí dva kroky dopředu a tři dozadu. Kráčí tedy roztržitě, cloumavě a nárazově. Únava, zátěž, těžkopádnost činí dosažení cíle stále

nemožnější, přičemž cíl již nedokáže vidět. Začíná období netečnosti. Člověk se modlí málo, diskutuje mnoho, bratrská láska jej obtěžuje, lásku vyžaduje od jiných, ne že by se v ní cvičil sám. Pomalinku hledá, kde jinde by se uhnízdil. Vlastní prostředí se mu nelíbí, miluje svobodu vlastního pohodlí, nikoli již svobodu pravé lásky (Gal 5, 5 – 25).

Bez rozjímání již nelze vidět nadpřirozeno. Oči snižují pozornost. Jídlo, oblečení, móda, krása, přitažlivost, potěšení a slasti světa a těla nabírají převahu. Bez rozjímání si člověk již ničeho nevšimne. Neopatrnost, nestřídmost a domýšlivost tě nechají klesat stále víc dolů, dolů, dolů až na dno, takže se již v ničem nedokážeš orientovat. Krok od průměrnosti ke hříchu, od hříchu k pokrytectví, od pokrytectví ke svatokrádeži je snadný, utlumující, nevyhnutelný.

Bez rozjímání není Bůh, jeho Slovo, víra, naděje ani láska. Bez rozjímání člověk nemiluje bratra, malého, chudého, trpícího a potřebného. Bez rozjímání prchá před vlastním já, svědomím, lítostí, a tedy před návratem. Bez rozjímání není obrácení, nýbrž zatracení. Bez rozjímání nelze uchovat žádné dobro, jelikož se ztratí, prohraje a každý dar se zničí.

Předsevzetí:

Nikdy neopustím modlitbu a opatrnost, neboť vím, že zlý neustále pokouší, abych nesplnil předsevzetí z rozjímání! Bez modlitby a opatrnosti jsem jinak velmi slabý.

Každý den začnu od rozjímaného Božího slova, přes den ho budu praktikovat, abych mohl rozpoznat a uskutečnit své povolání, kterým mě Bůh obdaroval.

Myšlenka na závěr:

„Kdo nerozjímá, zůstane vždy na stejném bodě. Proto se nudí, unavuje a stále víc se vzdaluje od Božího Slova a od vlastního povolání.“ (Mons. P. Gjaeleone 8. 4. 2011)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření

18.30 mše svatá

po mši krátká adorace

po adoraci sdílení a malé občerstvení

Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signalny.cz/>